

**Modře označené štítky znamenají,  
že není zaplacené předplatné!  
Předplatné na jeden rok je  
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů  
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou  
noviny předplacené,  
je v pravém horním  
rohu štítku!**

**J** Time  
Committed  
À dé lai  
convenu

Telefon: 416/530-4222  
Fax: 011-420-274-770-929  
E-mail: [abe@zpravy.ca](mailto:abe@zpravy.ca)  
[abe@satellite1-416.com](mailto:abe@satellite1-416.com)

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 14.

(340.)

Vol. 15.

**satellite**  **1-416**

Thursday,

July 21,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

[www.satellite1-416.com](http://www.satellite1-416.com) nebo [www.zpravy.org](http://www.zpravy.org) nebo [www.zpravy.ca](http://www.zpravy.ca)

## Sídliště s lidskou tváří

Alexandr Solženicyn v jedné ze svých úvah napsaných v dobách tvrdého komunismu v Rusku píše o pravoslavných chrámech a kostelech, které byly přestavěné na traktorové stanice. Psal o tom, že člověk se zde jednou za čas zamýšlel nad otázkou věčnosti, smrti, pravdy, odpuštění. Nad tím, co T. H. Robinson nazval hlubinou lidské existence. Člověk se zamýšlel nad něčím, co ho přesahuje, co zároveň upozorňuje na jeho omezenost, co ho nutí k pokoře, ale i ke vzpouře v okamžiku, kdy mu je právo na prožití něčeho hlubšího upíráno.

Alexandr Solženicyn měl pravdu, jenže rozdíl je v tom, že dnes místo pozlátka socialismu, radostných letních rekreací, estrád a bezduchých seriálů dostáváme stejně bezduché záběry okamžiků na kterých nezáleží, informací, o kterých nevíme jestli jsou pravdivé nebo nejsou a ani nikoho nezajímá jejich pravdivost. Místo příběhů jsme zásobováni skandály celebrit, místo fotbalového zápasu je zde sestřih třiceti až čtyřiceti branek, které jsou technicky dokonalé, ale nikdo se při nich nevzruší, nenadchne, nehovoří to k nám. Jsme odsouzeni k životu bez příběhu, bez emocí. Těkat myslí od jedné věci k druhé a ohlédneme-li se zpátky, žijeme bez paměti.

Jak málo příběhů uchováme z poslední doby, z posledních let. Jsme bičováni novými událostmi, ale naše myšlení je zkratkové. Není zapotřebí nic zachovávat, nic evidovat. Nezbude tu nic z našich písemností, SMS a e-maily se okamžitě mažou. Ale i kdyby se nemazaly není čas je pročitat a rekonstruovat to, co se skutečně stalo.

Jdu se svými známými noční Prahou a všichni cítíme, že to je to něco, o čem je zapotřebí hovořit. Oni se snaží hájit svět, v kterém je člověk více než na knihu odkázán na internet, místo toho, aby počítal z hlavy, musí mít nezbytnou kalkulačku a místo štětce počítačovou myš. Pro člověka, který se naučil násobilku je škoda způsobená technologií minimální a přesto se přistihnu, že i jednoduché matematické úkoly řeším raději s kalkulačkou (pro jistotu, protože si již nevěřím). Telefonní čísla již neznám z paměti. Obzvláště od té doby, co je lze uložit do paměti telefonního přístroje a realitu kolem sebe si již nepamatuji, protože jsem ji uložil do bezedného digitálního fotoaparátu. Vzhledem k tomu, že je stále méně a méně času asi se na ně nikdy nepodívám. Co je to za výhru?

Mohu porovnávat a vím, že je možné žít něco kvalitnějšího. Vnímat svět v určité hlubině. To, že jsem si nechal vnútit jiný způsob myšlení je tím, že stárnu a nemám odvahu již vzdorovat, ale to povědomí určité hlubiny, která vychází z utrpení člověka tu je. Předaly mně toto povědomí minulé generace a já mám povinnost ho předat dál.

Jistě je možné žít ve světě plných hrnců masa, bez bolesti, v kýčovém světě spokojenosti, jak to popsal Aldous Huxley ve svém *Konci civilizace (Brave New World)* nebo jak o tom natočil film *Alphaville* Jean-Luc Godard, ale našim úkolem a řekl bych, že posláním naší zmařené generace českých baby-boomers, generace, která se narodila ve čtyřicátých letech, která přežila a nebyla zcela vypatlána je předat, to co nám chtěli sdělit režiséři jako Bergman, Buñuel, Fellini, Antonioni, ale i Jan Němec, Dušan Hanák či Evald



Na Jižním městě poblíž stanice Chodov bude nový kostel

Schorm. Ta povinnost tu není protože bychom se my sami svými schopnostmi intelektuálně dopracovali k tomu abychom těmto věcem alespoň částečně rozuměli, ale protože i nám to někdo pomohl objevit. Protože jsme to dostali darem i my máme povinnost tento dar předat dál. To je to, co jsem snad chtěl odpovědět na argument, že si komputerová generace nalezne cestu sama.

Procházím pražskými sídlišti a uvědomuji si, jak se pomalu zlidštila. Občas jsou neútluné paneláky až optimisticky namalovány. Jindy mizí mezi stromy, které se buď samy zasely nebo je tady někdo před čtyřiceti lety vysázel. I zašlé socialistické reliéfy nepůsobí tak obludně jako kdysi. V krytu, v podzemí ve Vršovicích se nachází modlitebna, v Malešicích na paneláku je zase nápis Pedikúra. Život si sem hledá pomalu svou cestu.

Ve Strašnicích nedávno vyrostl nový moderní katolický kostel. Ironií je, že v krásných vesnicích v jižních a východních Čechách vyrůstaly jako houby po dešti v nedávné minulosti Kulturní domy, které mnohdy svým necitlivým zasazením do okolí by se spíše mohly nazývat *Nekulturními*.

O to příjemnějším překvapením je, že v Praze Chodově na Jižním městě se objevil projekt nového kostela, který projektoval architekt Jiří Veselý. Stavba kostela se nachází nedaleko stanice metra Chodov a chvíli trvá než se člověk v sídlišti, které protíná dálnice zorientuje. V azylovém domě, který sousedí se stavbou kostela se konají již dva roky bohoslužby. Při příchodu nás překvapí jednak nenápadnost kostela, ale hlavně pocit, že se

nejedná o velkou budovu.

Měli jsme štěstí a architekt projektu Jiří Veselý nás budovou provedl. Uvnitř má člověk naopak pocit obrovské prostornosti. Kruhová místnost má sloužit k bohoslužbám. Je díky speciálním oknům neobyčejně světlá, což zvyšuje ještě pocit prostornosti. Stěny zůstanou světlé z přírodního materiálu a protestantsky bez obrazů. Nejedná se o monumentální podnik a počítá se zhruba se stovkou věřících. Přímou v budově kostela je i byt duchovního, který se je zároveň v přízemí i v prvním patře. Rovněž jsou v prvním patře i sborové místnosti, kde se mohou konat i různé konference. Výška věže přesahuje 19 metrů. Samotný kostel je vysoký kolem devíti metrů. Nepočítáme-li kostel v Kobylisích, který byl podle švýcarského návrhu, jedná se o první evangelický kostel postavený po padesáti letech.

Otázkou je jestli církev bude mít, co říci příštím generacím. Svůj potenciál může lehce zašantročit, ale pokud by Jiří Veselý a lidé kolem projektu na Jižním městě neměli víru asi by se ani do stavby kostela nepouštěli. Alexandr Solženicyn měl pravdu i člověk z paneláků se potřebuje zabývat něčím, co ho přesahuje a naše generace toho nemá mnoho, co by předala. Pokud se stane z jednoho sídliště, sídliště s lidskou tváří, pak nezbyvá než poděkovat těm, kteří měli odvážná srdce a pustili se do neznáma. Prospěli tím nejen církvi, ale i těm kteří na Jižním městě žijí. Je to výpověď o naději.

Aleš Březina

\*\*\*



## Nenechali jste si ujít, my také ne...

*Dohromady jich bylo devětatřicet. Přiletěli původně na Festival 500 do St. John's. Ale když už tady měli být, tak abychom z jejich přítomnosti měli užitek a potěšení také my, co milujeme vokál v každé jeho podobě, rozhodli se organizátoři zcela logicky o rozšíření jejich pobytu. A na druhé straně zase - jsme praktičtí lidé, že - když už tady jsou, tak aby také sami viděli, co si pod pojmem Kanada vlastně mají představovat...*

O přiletu Vysokoškolského univerzitního souboru z Pardubic jsme naše čtenáře informovali. Uvítali se s Kanadou zrovínka na její 138. narozeniny její hymnou na letišti. A přidali ještě něco málo ryze českého ze svého širokého repertoáru, aby odletěli o kousek dál - do Montrealu, kde je uvedla Beseda Montreal. Pobyt v Montrealu a Lavalu hodnotili jako zajímavou zkušenost a milé setkání s paní Alenou Valdštejnovou a Karlem Velanem. Tam to bylo sice poprvé v tom zpěvem naplněném pobytu, ale ne naposledy, protože vysoká účast zájemců o zpěv Pardubických se opakovala téměř všude, kam jejich noha vstoupila, a hlavně tam, kde propagační činnost dobrovolných aktivistů nezklamala. A tak ve Whitby bylo na 250 posluchačů, v kostele sv. Václava snad kolem sto padesáti, v Československém baptistickém kostele přes stovku a na poslední koncertní štaci v kostele Willowdale United Church jsem osobně napočítala kolem stovčacet. Aktivisté na obou stranách se opravdu snažili a výsledkem není jen spokojený soubor a na druhé straně návštěvníci koncertů, ale i prázdné krabice, v nichž se před přiletem tlačily kazety se CD s nahrávkami souboru, jímž dominovaly Te Deum G. B. Tománka či Ave Maria F. Biebla a skladby dalších klasiků, kupř. L. Morenzia, J. D. Zelenky, J. S. Bacha, J. Haydna či J. V. Stamice.

Celý pobyt doprovázela pohoda vyplývající z přízně obdivovatelů, a fakt, že organizátoři jako by proutkem mávnutím uměli zaříditi i nemožné na počkání. Také počasí přálo, a nebýt posledních dvou dnů, kdy se vlhkost a teplota vyšplhaly k téměř ukázkové nesnesitelnosti, nebylo lze si na co stěžovat. Splnilo se dokonce i zbožné přání šéfdirigenta Jiřího Kožnara, aby nikdo ze sboru neonemocněl, nezranil se nesmyslným úrazem a nezatoulal se.

Ovšem vraťme se k posledním okamžikům pobytu. Jeho svědkem se stal onen už zmiňovaný Willowdale United Church, kde jsem si mj. vyzpovídala i Ottu Cerala, známého flétnistu. Víte, že svého času učil hrát na flétnu producentku české TV v Torontě Markétu Slepčkovou a že se na koncertu setkal i s další svojí žačkou Janou Martanovou - tedy za svobodna se tak jmenující.



Z vystoupení ve Willowdale

Ano, je to především učitel hudby. Potom milovník jazzu a propagátor hry na flétnu. Pro mě taková poněkud prazvláštní kombinace: jazz a flétna. Kdysi si zahrál společně s věhlasným jazzmanem, dnes už jen ve vzpomínkách žijícím Ludkem Hulanem - to bylo Ottovi tak dvacet let. „Pro jazz se člověk musí narodit. To není jako hrát klasiku. Tou se musí začít, a do jazzu se musí dorůst. Ovšem jen v tom případě, že ses narodil s „černým“ srdcem... Sám mám rád modernější jazz, i když oním tradičním muzikantem jako školou projít musí. Ale hraji i klasickou flétnu,“ ujišťoval mě Otta, který se přátelil s Jiřím Kožnarem, šéfdirigentem VUS Pardubice, a odtud tedy jeho cesta do souboru. Jirkovi se zalíbila možnost protknout repertoár souboru i jiným hudebním žánrem, a tak jej vybídl, aby také pro něj něco zkomponoval..., a pak už to šlo jednoduše. Otta tedy po skladbě *Čas návratů* napsal i jazzovou baladu *Vzácný host*. Sám ve zhruba šestiminutové skladbě hraje sólo na svou oblíbenou flétnu. „Tíhnu k baladám, ale to neznamená, že jsem veskrze smutný člověk, naopak, legraci mám rád.“ Když se vyjadřoval k další otázce, jak zapadl pardubický soubor do programu Festival 500 v St. John's, uvedl, že byl mile překvapen. Když totiž soubor přijal pozvání, měli všichni zato, že se setká s velkou konkurencí a že ze sebe bude muset opravdu moc a moc vydat. „A ono tomu tak docela nebylo. Měli jsme velikánský úspěch. Snad i díky našemu repertoáru, v němž nechybí ani Janáček, Dvořák, Martinů aj. světová klasika. To je docela něco jiného, než bylo slyšet tam. Ne že by nebyla konkurence a ne že bychom neměli vydat, ale s repertoárem tohoto charakteru jsme byli snad jediní. Na druhé straně jsem byl fascinován muzikálností a repertoáry ostatních souborů. To, co jsme tam slyšeli - ty různé folklórní i indiánské rytmy, ta spousta nádherné hudby, spontánnost a vřelost obecenstva, to se hned tak nevidí. Já jsem instrumentalista, ale dobrý pěvecký sbor mě dokáže také ohromit, a tady se to stalo.“

Docela mě zajímalo, jaké synonymum si mladí lidé (kteří jakoby lepkavě horko ani nevnímali, ale na konci koncertu bylo zřetelně znát, jak už by rádi měli tento bod programu jejich života za sebou) na slovo Kanada odvázejí. Teď jejich představa už měla přece jen konkrétní tvar a pojem pozbyl bezhraničnosti: většina z nich se shodla na pojmu „javor“, přirozeně, a to další bylo nádherná příroda, nádherně milí, ochotní a obětaví lidé. Věkem nejstarší člen souboru Jiří Chráška si zase odnášel pocit nekonečnosti: „Kanada je prostě veliká, veliká a zase veliká...“ Tomuto nadšenci sborového zpěvu, dnes sedmdesátiletému, se splnily všechny představy o Kanadě: „Odvážím si krásný dojem ze setkání s obětavými lidmi, kteří nás hostili a starali se o nás, nádherné dojmy z Niagary, Toronta i Montrealu a ze setkání se senzačním obecenstvem.“ Tajemnice VUS Jitka Dusilová s těžce skrývanou emoci děkovala všem, kteří pečovali o soubor. Odnášela si celou řadu neopakovatelných zážitků.

Pro Jirku Kožnara byl pobyt v Kanadě především velkou osobní zkušeností. Považuje za úspěch, že se podařilo seznámit se nejen s místními podmínkami, ale že mohl on i ostatní být svědky operativního řešení problémů. „Na druhé straně jsme měli možnost v kolektivu poznat se navzájem, naučili jsme se potlačit některé emoce ve prospěch klidného chodu uměleckého tělesa. Byla to všestranně užitečná cesta. Ale co jsem si uvědomil snad nejmocněji, je fakt, že nebýt církevního zázemí, tak by se naše koncerty snad ani konat nemohly, což je situace obdobná jako u nás doma už vzhledem k tomu, že koncertní síně jsou pro nás finančně nedostupné... a musím poděkovat všem, kteří se v tomto pobytu jakýmkoliv způsobem angažovali. Péče byla úžasná.“

Nu a těm, kteří nesli toto „břímě“ po celou dobu pobytu souboru v Kanadě, stejně jako sponzorům, už nezbývá, než ono poděkování s radostným konstatováním úspěšně završeného díla předat. Patřila i těm několika málo ochotným rukám, které se dnes, stejně jako na akcích předchozích, práce ujaly - za MMI a torontskou odbočku ČSSK to byla Radmila Locherová, Sokol za pultíkem s hromadou servírovací práce prezentovala také v neděli 17. července obětavá Hana Jurásková. A jako jedním hlasem zněla kladná odpověď organizátorů Pavla Zemana, Jitky Hortonové a Brigity Hamvašové na otázku, zda ještě někdy nanovo... Zejména po těchto cenných zkušenostech by už věděli, jak účinněji a ekonomičtěji jít na věc... takže se třeba na někdy ještě těšme.

Text a foto: Věra Kohoutová

\*\*\*

### Czech & Slovak Institutions

#### České velvyslanectví

**Czech Embassy**  
251 Cooper St.  
Ottawa, ON K2P 0G2  
Tel.: (613) 562-3875  
Fax: (613) 562-3878  
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

#### Slovenské velvyslanectví

**Slovak Embassy**  
50 Rideau Terrace  
Ottawa, ON K1M 2A1  
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450  
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

#### Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal  
1305 Ouest Avenue des Pines  
Montreal, QC H3G 1B2  
Tel.: (514) 849-4495  
Fax: (514) 849-4117  
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

#### Honorary consulates of the Czech Republic

##### Calgary, AB

##### Honorary Consul:

##### Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,  
Calgary, AB T2H 0S7  
Tel.: (403) 269-4924,  
fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

#### Honorary consulates of the Slovak Republic

##### Vancouver, BC:

200-247 Abbott St.  
Vancouver, BC V5Z 1E4  
Tel. & Fax: (604) 682-0991  
www.slovakia.org  
Hours: Tuesday 14:00-16:00  
Thursday 10:00 - 12:00  
Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul  
Jurisdiction: British Columbia

##### Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,  
Calgary, AB T3L 1K3.  
Tel. and Fax: (403) 239-3543  
Hours: Monday and Thursday  
17:30-19:30.  
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul  
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

##### Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,  
Winnipeg, MB R2G 1L1  
Tel/Fax: (204) 947 1728  
Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul  
Jurisdiction: Manitoba

##### Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407  
North York, ON M3J 3K6  
Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488  
Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00  
Saturday by appointment  
Mr. John Stephens, Honorary Consul  
Jurisdiction: Province of Ontario

#### Toto číslo bylo dáno do tiskárny

21.7.2005 v 01:23

Příští číslo vyjde:

11.8.2005

## Medical

Příjemné kvalitní  
zubní ošetření

nabízí

dr. LUDMILA  
SCHUCKOVÁ

Sobotní a večerní návštěvy možné!

Ráda pomohu nově příchozím!

1849 Yonge St. - Suite 409  
(Yonge & Davisville)  
Toronto, Ont. M4N 1Y2.  
(416) 487-7900Dr. Petr  
Munk

## Chiropraktik

1552 Bloor  
St. W.  
Toronto, Ont.Ordinační  
hodiny:  
Pondělí-  
pátek  
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

## Translations

EVA  
MESTICOVÁPřeklady, tlumočení  
\*\*\*

Autorizovaná překladatelka

E-mail:  
emestic@hotmail.com

## Business

## ABE

Letáky, brožury, jídelní lístky,  
tiskoviny, vizitky.Tel.: (416) 530-4222  
e-mail: a.b.e@rogers.com  
P. O. Box 176, Station "E"  
Toronto, Ont. M6H 4E2Canada-Czech Republic  
Chamber of CommerceKanadsko-česká  
obchodní komoraCZECH - NORTH AMERICAN  
CHAMBER OF COMMERCE909 Bay St. # 1006  
Toronto, ON M5S 3G2  
Tel./Fax: (416) 929-3432  
E-mail: trade@ccrcc.net  
www.ccrcc.net

## Koníček po tři generace

Miloš a Pavel. Otec a syn. A předcházeli Edvard. V pořadí Kučera první. Tři generace fotografů sahající až do roku 1901. Záliba, která se v tomto rodě přenášela jako štafetový kolík. Ostatně, dědečkovi bylo osmdesát a bez kamery neudělal ani krok. A každá ta generace má svůj pohled na svět. U dědečka se nezapře jak smysl pro humor, tak smysl pro výtvarné pojetí. Ta černobílá fotografie malého kluka s velkými slunečními brýlemi, hledícími do roztažených novin velikosti jeho útlého těla, má šmrnc. Člověk přímo cítí tu touhu malého čtenáře být už velkým a moci už rozhodovat o světě. Anebo portréty své ženy Anny či prababičky... pravdaže, to zabarvení prozrazuje, v čem že ta nedokonalost tehdejší techniky vězela.

To práce s Photoshopem a digitálním fotoaparátem a počítačem, to je jiná. "Temnou komoru? Tě jsem se vzdal velice rád," říká Miloš Kučera, reprezentant druhé generace fotografů.. "A jsem rád, protože to byla otročina, čekat na každou montáž, efekt - povede se - nepovede - dnes je to potěšení, máte volné ruce a hlavně čas tvořit..." Pochopitelně se čas nezastavil a vývoj techniky jde neskutečně rychle kupředu. Oba Kučerovi mají fotoaparáty stejné - Pavel zcela zjevně svému otci důvěřuje a jde v otcových šlépějích. Nemyslím si ani, že se mezi sebou dohadují o tématu a jeho zpracování. Otec respektuje synovo pojetí. A konečně, jeho pohled na věci kolem se i líbí. Zatímco Pavel dává přednost abstraktním výjevům, otce spíše uchvacují varianty na realistické téma - čehož jsou důkazem objekty s věžičkami tak typickými pro Prahu, anebo tak domácky vyznívající červené střechy Českého Krumlova. Doznává, že jednoduše nemůže odolat ani nádherně členěné krajině jižních Čech, natož zlatistvému obilí s kupovitými mraky a osamocenými stromy na březích pole. Nemůže se nabažít tak nádherné vyváženosti prostoru. Ovšem nebrání se ani novým pohledům - třeba ten stylizovaný jako odraz ve vypouklém zrcadle, jehož posláním bylo především dbát na bezpečnost silničního provozu. Dnes je to místo ze staré Prahy už jen vzpomínkou a člověka napadne, zda ona stylizace s barvami je ještě vůbec fotografie. Vypadá spíše jako obraz...

"Malování mě také baví, a určitě přijde den, kdy se k němu dostanu více," usmívá se na mojí otázku Miloš. Tady ty barvy jsem "udělal" úmyslně, aby to vypadalo jako malované štětcem...líbí se mi to tak." Povedlo se, technika dokonale mate. Stejně i onen rámeček, který diváka opticky zavádí do prostorového vidění. Noční Praha vypadá jako by měla tři rozměry..."ano, to dělá to rámování ve dvou úrovních..." A tahle fotka zase



Po žních

vypadá jako legrace z vážné věci. Svatebčané v kruhu a tak nějak pootočeném, že obličej dostávají zcela jiné než přirozené rozměry. Z Miloše pak vypadne, že svatby a promoce jsou příležitosti, kde člověk nemá pro lovení momentek ani čas tvořit. Je to honička za snímky, aby se nic nezameškalo. Ale přece jen se nějaká skulinka najde a pak to vypadá třeba takhle. Ovšem vedle krajinek, městských výjevů a "loveckých" momentek se člověk musí zastavit i u portrétu obličejů už ne mladé, ale stále půvabné ženy, u dítěte či u skupinky cikánků, jak je Miloš zachytil ještě v době, než emigroval. Nezachovaly se všechny, cestou světem se někam poztrácely.

Pavel následuje svého otce i v mnoha detailech života. Otec, elektrotechnický inženýr ještě z ČVUT v Praze, pracuje již šestnáct let ve výzkumu na torontské univerzitě, a syn ji vystudoval a jako strojní inženýr pracuje v Magně. Anebo ve sportu. Pavel otevřeně doznává, že „táta je fakt dobrý, tak dobrý, že je těžké jej dohnat..."Přestože je nejmladší Kučera v Kanadě od svých čtyř let, češtinou se

perfektně domluví.

"Nikdy se na fotografování dopředu nepřipravuji. Mám rád náhodu. Fotím Nikonem jako můj táta. Vždycky si беру s sebou. Ostatně, výsledky na zdi jsou toto důkazem - dlouhá expozice a na fotce vidíte jen barevné čáry, které kamera zachytila na dálničním provozu. Prosím, navíc foceno za jízdy, ale Pavel ví, že se to nesmí... Tma je neutrálním pozadím, barevné linky potkávají jedna druhou. Takovýchto výjevů jako výsledek, "náhod" má Pavel po ruce více. Třeba záběr za velkého mrazu na Lakeshore. Jezero pod ranním červeným sluncem, které se vznáší nad temně modrou plochou. Nádherný přírodní výjev. Zajímavé barvy. Zajímavá atmosféra. Jedinečný jev. Proto se také ocitl v Pavlově sbírce. Pokud nemusí, tak do originálního pohledu nejmladší fotograf nezasahuje. Také orosené okno nechal autor v původní podobě. Vypadá jako roztavená skleněná hmota. A barvy má rád syté. Výsledkem jeho práce jsou situace běžného života a věci kolem nás tak trochu v jiném úhlu pohledu.

V Kanadě je Miloš Kučera od roku 1982, kdy se rozhodl k emigraci. Utíkali přes Jugoslávii. Jeho žena je zubní lékařkou. Ta je navíc i prvním kritikem manžellových výtvorů a prý s velkým pochopením snáší bláznění těch svých chlapů s fotoaparáty. A její ordinace slouží jako výstavní síň. Tam se originály stoprocentně střídají nejčastěji. Ostatně, ani vám není to digitální dovádění Miloše a Pavla Kučerových cizí. Vzpomínáte? V auditoriu na „Queeně“, kde se dávala hra *Já chci k filmu*, jste měli možnost postát a pokochat se nádhernými výjevy všeho druhu - a mnohým třeba utkvěla v paměti i ta bezkonkurenční Pavlova slunečnice. Nedávno skončila výstava fotografií obou Kučerových, a v dohledu se další nerýsuje. Ale o nic nepřijdete, protože hned při prvním představení Nového divadla v nové divadelní sezóně budete mít možnost se podívat na to nejlepší, co tyto dva fotografové zase ulovili. A že to bude podiváná zajímavá, o tom ani trochu nepochybují.

Věra Kohoutová

\*\*\*



Otec a syn

## Život začíná po čtyřicítce - a festivalům zvláště

IFF KV - zkratka, jejíž mezinárodní prestiž rok od roku roste. Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech musí světu neustále dokazovat, že si své „áčko“ - tedy stejnou kategorii, jakou se honosí slavnější přehlídky v Cannes, Berlíně či Benátkách - skutečně zaslouží. Letos se snažil po čtyřicáté ve své historii a opět uspěl. Dokonce možná lépe než kdy jindy!

Snad poprvé za dobu své novodobé, rozuměj porevoluční existence, šlapal jako hodinky, aniž by tak ovšem přišel o svůj pověstný pel neformální, veřejnosti otevřené akce. Přijely opravdové celebrity: zatímco Sharon Stone se pouze mihla a jejím jediným veřejným vystoupením se stal plamenná řeč k uvedení nového Jarmuschova filmu *Broken Flowers*, ve které třináctkrát vyřkla slovo *mir* a k potěšení všech fotografů přitom divoce gestikulovala (projev se později šířil po festivalu v podobě kultovního fotoseriálu), Robert Redford se do západočeského lázeňského města a jeho „festivalu s atmosférou“ zamiloval natolik, že se rozhodl navázat s ním kontakt i jménem vlastního festivalu nezávislého filmu v Sundance. Mezi ženami nejvíce zabodoval šarmantní Alexander Payne, režisér oskarové Bokovky, který si navzdory své pověsti

všude dával místo vína pivo a před rozhovory pro média dával přednost diskusím s vděčným festivalovým publikem (jednu si dokonce doslova vydupal proti vůli organizátorů, kteří ho hnali na večeri). Pozadu nicméně nezůstali Američané Matt Dillon (dostal pověsti lamače srdcí, překvapil hereckým výkonem ve filmu *Factotum* o životě Bukowskiho alterega Chinaskiho) nebo tarantinovský drsňák Michael Madsen (jednoznačně nejtípnější host přehlídky).

Karlovy Vary mají ovšem jiné specifikum, než jsou hvězdy, kterých se ostatně i v každém provensálském městečku najde víc než na tomhle „áčkovém“ festivalu: totiž bezbřehý zájem o film. Chodí se na všechno, od korejských nezávislých po animovanou tvorbu z Ukrajiny - stačí jen projít přehled filmových sekcí a máte pocit, že za devět dnů můžete na západě Česka prozkoumat celý svět. Letos byla jedním z nejsilnějších taháků nesoutěžního programu retrospektiva s názvem *Zaostřeno na kanadský film*: nejenže bylo permanentně vyprodáno na snímky jako *Benzínka Blues* Louise Bérangera, *Bílá kůže* Daniela Robyho či *Dracula: Stránky z deníku panny* Guye Maddina, právě kanadský snímek také získal prestižní Cenu diváků (Můj

život s otcem - r. S. Rose) a ještě si mohl člověk pobesedovat s Atomem Egoyanem, který před lety, tj. v počátcích moderní éry festivalu uchvátil karlovarské diváky svou *Exoticou*. I teď byl vstřícný, zastavoval se s lidmi na ulici, pilně chodil na besedy a donekonečna neúnavně vysvětloval, o čem že jeho nejnovější film *Kde je pravda* vlastně vypovídá. Ideální festivalový host: takový, jaké mají Karlovy Vary přes všechny Sharon světa nejradši.

**Tereza Spáčilová-Karlovy Vary**

\*\*\*

### Atlas Kanady online

Kanadská královská zeměpisná společnost nedávno představila nový internetový atlas Kanady. Projekt podpořený federální vládou přináší na stránkách společnosti interaktivní mapu Kanady a další informace o životním prostředí, historii, společnosti a ekonomice země javorového listu. Moderně pojaté webové stránky umožňují snadno vyhledávat jednotlivá místa v Kanadě, třídit zeměpisné informace podle témat nebo například odpovídat na kvízy a vyplňovat křížovky. Děti i rodiče ocení dětský atlas (*CG Kids Atlas*), kde se děti poutavou formou (včetně videonahrávek a fotografií) dozvědí mnoho zajímavých informací například o pravěku, indiánech nebo životě v moderním Torontu, kde vedle sebe žijí lidé mluvící stovkou různých jazyků. Atlas Kanady online existuje ve dvou jazykových verzích, takže si jeho uživatelé mohou zároveň procvičit angličtinu a francouzštinu. Nejen kanadští učitelé a žáci pak využijí sekci nazvanou výukové středisko (*Learning Centre*), kde jsou ke stažení hotové učební programy a podklady pro výuku zeměpisu podle jednotlivých témat.

[www.canadiangeographic.ca/atlas](http://www.canadiangeographic.ca/atlas)

**Kanadská mozaika**

### SBÍRKA NA DÉTSKOU LÉČEBNU V TATRÁCH - VÝKAZ Č. 1

Šrobárův ústav dětské tuberkulózy a respiračních nemocí v Dolním Smokovci byl značně poškozen loňskou vichřicí v Tatrách. České a Slovenské sdružení v Kanadě vypsalo sbírku na pomoc nejnětějších oprav tohoto dětského léčebného ústavu a dosavadní výnos sbírky ku dni 6. července 2005 činí **\$1,977.00**.

Upřímný dík patří všem dárcům, kteří již na sbírku přispěli a jejichž jména jsou níže uvedena:

Vesna Alinec, Montreal, Božena Bílková-Jílek, Cote Saint-Luc, Vláda Brož, Cote Saint-Luc, Ken Delameter, Montreal, Alois Fogl, Montreal, Štefan Horný, Montreal, Josef Janík, Montreal, Alice Jakibovic, Mount-Royal, Dalibor Košacký, Montreal, Radmila Locherová, Toronto, Jan Matějovic, Toronto, Antonín Matoušek, Montreal, Karel Pelz, Saint-Laurent, Jarmila Philipp, Saint Laurent, Helena Porez, Cote Saint-Luc, Helen Richards, Montreal, Blanka Rohnová, Toronto, Martin Skála, Gatineau, Julius Stracina, Montreal, Lucy M. Ševčíková, Toronto, Anna Škorová, Montreal, Luboš Špaček, Montreal-Nord, Miloš Šuchma, Orleans, Alena Valdštyňová, Montreal, Jan Waldauf, Toronto, Miloš Zach, Vancouver.

Sbírka pokračuje. Příspěvky vystavte laskavě na „**Czech and Slovak Association of Canada - Hurricane Taty**“ a zašlete na adresu: Czech and Slovak Association of Canada, 3044 Bloor Street West, P.O. Box 564, Toronto, ON M8X 2Y8. Všem vám předem děkujeme.

\*\*\*

### Kniha Josef Čermáka *It All Began with Prince Ruppert* *the Story of Czechs and Slovaks in Canada*

vyšla v rozšířeném a doplněném vydání: 453 stran, 343 fotografií, rejstřík osob a institucí 4,500 jmen, rejstřík míst kolem 500.

**Cena \$ 38.00 plus poštovné.**

Objednávky laskavě zašlete poštou na

Anna Otypka,

11 Antrim Crescent, # 1211,

Toronto, ON, M1P 4P3;

telefonicky: (416) 412- 0940;

emailem [otypka@sympatico.ca](mailto:otypka@sympatico.ca).

1521-14

### Financial

#### Kursovni lístek

|          |             |
|----------|-------------|
| 100 Kč   | 5,00 CDN \$ |
| 100 SK   | 3,87 CDN \$ |
| 1 CDN \$ | 20,00 Kč    |
| 1 CDN \$ | 25,83 SK    |
| 1 US \$  | 1,24 CDN \$ |
| 1 EUR    | 1,51 CDN \$ |

Toronto Star - 16.7.2005

|          |          |
|----------|----------|
| 1 CDN \$ | 20,54 Kč |
| 1 US \$  | 25,02 Kč |
| 1 EURO   | 30,16 Kč |
| 100 Sk   | 77,36 Kč |

Quick - 18. 7. 2005

## Jaromir NOHAVICA



**TORONTO**

**Thur. October 13, 2005**

INFO: [www.praguorestaurant.com](http://www.praguorestaurant.com) (416) 897-4189

## JEDINÝ KONCERT V KANADĚ

HALA KOSTELA SV. VÁCLAVA V TORONTĚ

13.10.2005 v 7 hod. večer

VSTUPENKY: Předprodej \$ 30 - u dveří \$ 35

PŘEDPRODEJ LÍSTKŮ: RESTAURACE PRAHA - 416-293-0283 (večerní čas)

Masarykova - 450 Scarborough Golf Club Rd.

je ČESKOŠKOPSKÝ STORE, Downtown Toronto - pošta (večerní čas)

416-293-2476

INFORMACE O KONCERTU NAJDETE TĚ NA [www.jczechoslovakstore.com](http://www.jczechoslovakstore.com)

LIMELIGHT DINNER THEATRE a HERCI NOVÉHO DIVADLA  
VÁS ZVOU NA TŘI MILOVANÉ KOMEDIE  
od Antona Čechova.

V režii Tomáše Maška uvidíte jednoaktovky

“MEDVĚD”

“NÁMLUVY”

“SLZA”

v nově upraveném prostředí divadla  
a v podání Adrieny Lisové, Zdenky Novotné,  
Bohouše Mácy a Tomáše Maška.



Vstupné \$20.00

Mládež do 14 let \$15.00

Pouze 2 představení:

Neděle 18. září 2005

4 hod. a 8 hod.

Zábava pro celou rodinu!

Adresa: 2026 Yonge St. Stanice podzemní dráhy "Davisville" pak 2-1/2 bloků na sever. V neděli parkování na ulicích nebo na placeném parkovišti (zelené "P"), roh Yonge a Davisville.

Reservace na číslech:

Limelight Theatre

416-482-5200 (pouze anglicky)

nebo večer

416-463-3182 (česky/slovensky)

Při objednávce uveďte zda máte zájem o večeri nebo chleběčky a dezerty. Vzhledem k omezenému počtu míst jsou rezervace nutné. Vstupenky jsou číslovány a budou drženy do 15 minut před začátkem představení.

**European Supermarket in Mississauga- STARSKY FOODS****is looking to hire employees:**

- Deli Clerks/Cashiers
- Cosmetic Dept. Manager
- Fruit & Vegetable Dept. Manager
- Baker+Baker's Help
- Shipper/Receiver

Experienced, reliable, individual required with excellent communication skills and strong sense of Customer Service. Ethnic language definite asset.  
Apply by fax: 1-905-248-3851, e-mail: starsky@starskyfoods.com

**Denní kronika**

18. 7. 2005

**Na Pohodu prišlo opäť viac ľudí**

Trenčín-sme/(peb, her)-Deviaty ročník najväčšej hudobnej akcie na Slovensku - festivalu Bažant Pohoda - navštívilo podľa organizátorov denne rekordných 25-tisíc ľudí, čo je o päťtisíc viac ako vlni. "Atmosféra bola neuveriteľne tolerantná. Bolo to veľké, milé stretnutie ľudí na jednom mieste," zhodnotil hlavný

organizátor Michal Kaščák.

Ľudia sa v piatok a sobotu na trenčianskom letisku zabávali na vystúpeniach hlavných hviezd Garbage a Prodigy, pri ktorých sa nestratili ani desiatky ďalších, medzi nimi ťaháky z oblasti worldmusic ako americkí The Klezomatics, kubánska hvieza Omara Portuondo alebo slovenský zástupca Miroslav Žbirka. "Na Pohode je skutočne pohoda. Cítil som to od prvej skladby," povedal pre SME tesne po vystúpení Vystúpeniu britskej skupiny The Prodigy predchádzal prudký dážď, ktorý sa spustil v sobotu pred polnocou. Zhoršujúce sa počasie nakoniec prinútilo organizátorov, aby odvolali posledných šesť vystúpení na dvoch scénach pod holým nebom. Polhodinovým vystúpením pre 400 uzímaných fanúšikov o piatej ráno festival uzavrel Marián Varga.

\*\*\*

19. 7. 2005

**Vláda chystá úlevy pro podnikatele**

Praha mfd: (pmr)-Vláda před volbami chystá změny, které mají zjednodušit podnikání a snížit daně až půl milionu živnostníků.

Ministr financí Bohuslav Sobotka včera představil návrh, jak to udělat. Vychází z toho, že už nyní nemusí drobní podnikatelé složitě účtovat, pokud si z vydělaných peněz odpočítají určité předem dané procento na pokrytí nákladů a zbytek zdaní. Sobotkův návrh toto nezdanitelné procento výrazně zvyšuje.

Například kadeřnice si z příjmu sto tisíc korun může rovnou odečíst 60 tisíc jako náklady. Dnes je to jen 25 tisíc. Ze zbytku zaplatí daň, aniž by musela něco účtovat a schovávat si stvrzenky, za kolik nakoupila laky či šampony. Bude tedy platit nižší daň než teď a ušetří čas při "papírování".

Změny, které by měly začít platit příští rok, sníží daň zhruba čtvrt milionu lidí, kteří už dnes využívají možnosti odečítat si z příjmu paušální výdaje. Dnes se paušály pohybují od 20 do 50 procent, nově se zvýší na 60 procent pro řemeslníky a až na 80 procent pro zemědělce.

Podle Sobotky budou změny natolik lákavé, že od účtování upustí a na odečítání určitého procenta z příjmu přejde nejméně dalších dvě stě tisíc podnikatelů.

"Tolik lidí se nenahrne, bude to tak pětina," pochybuje Bedřich Danda ze Sdružení drobných podnikatelů. Podle něj by to chtělo paušální výdaje ještě zvýšit.

\*\*\*

**Slováci sa teroristov na dovolenke neboja**

BRATISLAVA-sme/ROMANKRPELAN-Slovákovi sa doteraz pri teroristických útokoch vo svete nikdy nič nestalo, hoci mnoho z nich pracuje alebo dovolenkuje na miestach, kde teroristi už útočili.

Možno aj to je dôvod, prečo naše cestovné kancelárie, napriek atentátom vo svete takmer vôbec nepociťujú menší záujem o kúpu leteniek do New Yorku, Izraela, Londýna alebo o obľúbené turistické destinácie Egypt či Turecko. Práve v posledne menovanej krajine došlo v posledných týždňoch k dvom bombovým atentátom, pri ktorých zahynuli turisti. Zatiaľ dovolenku ani nikto nestornoval.

\*\*\*

# TRANS-COM TRANSPORT LTD.

## IS GROWING

WE ARE MOVING TO A BIGGER LOCATION TO SERVE YOU BETTER

We are pleased to announce that effective March 31, 2005

Trans-Com Transport Ltd will re-locate to:

1260A Kamato Road  
Mississauga, Ontario  
L4W 1Y1

Tel: 905-361-2743

Fax: 905-361-2753

Toll Free: 1-800-354-9046

Janusz's cell: 416-569-1895

**Petr Chudožilov: Kůže**

Včera ostýchavě oslovil mě na ulici cizí člověk. Poněkud rozpačitě, nepospíchanou, lehce váhavou, avšak velmi správnou češtinou počal se starosvětsky zdvořile vyptávat, zda tudy správně dojde k židovskému hřbitovu. Každé slovo, dříve nežli dovolil mu splynout s jazyka a definitivně opustit dutinu ústní, několikrát pečlivě zvážil, prozkoumal a posoudil jeho případnost. Jeho mluva připomínala eleganci akrobata, pozorně ohledávajícího každou jednotlivou píď lana, než svěří chodidlu hmotnost celého těla.

Bez dlouhých řečí nabídl jsem mu doprovod, odměnou právě tak jednoduše, s nevtíravě přátelskou důvěrou, svěřil mi svůj osud. Narodil se na Sri Lance, vystudoval, pracoval a oženil se v Československu, po bezmála čtyřiceti letech ovdověl a zamýšlí vrátit se domů. Navždy. S Čechy se něco stalo. Podiv či arogance, dříve jen tu a tam vyjádřené barvě jeho kůže, změnily se v posledních letech v nezastíranou a nevybíravou agresivitu. Někdy dokonce násilí. Před odjezdem, usmál se omluvně, by si rád ještě vyplnil několik dávných přání. Hodlá vystoupit aspoň jednou v životě na horu Říp. Zamýšlí projít se parkem jihočeského zámku, kde Ema Destinová kdysi nostalgicky vzpomínala na šťastnější dobu v Metropolitan Opera. Chce položit kamínek na hrob Franze Kafky.

Mluvil bez trpkosti. Ani jednou nepodařilo se mi zaznamenat byť i jen stín výčitky v jeho hlase. Po návštěvě hřbitova nedokázali jsme se jen tak beze všeho opustit. Dlouho, až do noci, brázdili jsme židovskými ulicemi a hřebenými. Mlčky pozorovali jsme majestátně zářící měsíc. S neuvěřitelně lehkou samozřejmostí plul nebem jako společná vlast všech, jimž na Zemi nedostalo se vlnidného přijetí. V hlubokých údolích měsíčních bez problémů úplně všichni aspoň očima jsme doma, neomezování gravitační tíží zděděných pitomých předpoklady. Hlavou mi táhly ušlechtilé myšlenky. Slavnostně jsem pochopil, že měsíc, právě jako teď my dva, pozorují miliony lidských bytostí na celém světě. Když jsme se loučili, zbytečně a profánně otázel jsem se ho, zda je Tamil.

„Proboha! Ne! Jsem Singhálec!“ zvolal zděšeně.

Vysvětlil, že Tamilové zničili jeho zemi. Jsou vypočítaví a zrádci. Kradou. Nejsou ochotni pracovat. Množí se jako králíci. Lžou. Mají nízkou inteligenci. Páchnou.

„Jak rozeznám Tamila od Singhálce?“ zeptal jsem se.

„Podle zřetelně tmavší kůže přece!“ řekl přesvědčivě.

květen 2000

Z knihy KULTURNÍ ŠOK ANEB SETKÁNÍ TŘETÍHO DRUHU.  
Otištěno s vědomím autora a Lidových novin

20. 7. 2005

### STV neprekáza, že seriál falšuje dejiny

BRATISLAVA - sme/ROMAN PATAJ-STV sa počas leta rozhodla prvýkrát po roku 1989 opäť odvysielať seriál Povstalecká história, ktorý mal premiéru v 80-tych rokoch.

Vychádza z diela komunistického historika Viliama Plevzu, ktorý mal blízko k prezidentovi Gustávovi Husákovi. Seriál jasne poznačila doba, v ktorej vznikol, okrem historických nepresností jednostranne zvyrazňuje úlohu komunistov pri organizácii SNP. Televízia však v upútavkách tvrdí, že ide o reprezentatívny pohľad na históriu.

Úplne odlišný pohľad na SNP má historik Jozef Jablonický. Počas normalizácie sa stal pre režim nepohodlným a nesmel publikovať. Rozhodujúcu úlohu komunistov v Povstaní odmieta. „Je to paškvil,“ hovorí o seriáli. Plevzu označil za hlavného tvorca Husákovho kultu.

Dušan Kováč, ďalší historik, je presvedčený, že Plevza v seriáli sledoval Husákovu interpretáciu Povstania a tá bola poznačená jeho subjektívnym pohľadom. „Veľmi by som sa čudoval, keby to bolo v súlade s dnešným poznaním.“

František Cséfalvay z Vojenského historického ústavu filmu okrem iného seriálu vyčíta preceňovanie Husákovej úlohy a potlačanie úlohy občianskeho odboja a povstaleckej armády, ktorá bola najpočetnejšou a najvýznamnejšou zložkou Povstania. Na jej úkor sa zvyrazňuje podiel partizánov.

Branislav Zahradník z vedenia STV tvrdí, že treba oddeliť to, čo je v upútavke, „od samotného produktu“. „Nevnímame to tak, že je to učebnica dejepisu.“

Časť historikov je presvedčená, že si seriál vyžaduje vysvetlenie. Cséfalvay si myslí, že STV mala usporiadať diskusiu, aby občania vedeli rozlíšiť, čo z filmu je poznačené dobou vzniku. „Je škoda, že neprizvali odborníkov, aby o tom diskutovali, či sú niektoré scény pravdivé a obstoja v súčasnosti,“ hovorí.

\*\*\*

### Rómovia z košického Lunika zase žiadajú v Česku o azyl

KOŠICE - sme/(tasr, sita)-Zvýšenú migráciu Rómov z košického sídliska Lunik IX do Česka a ďalších štátov, najmä Belgicka, Írska a Veľkej Británie, potvrdil včera rómsky starosta tejto mestskej časti s takmer 5400 obyvateľmi Ladislav Šaňa. „Odchádzajú, lebo sú nezamestnaní, majú nízke sociálne dávky, nevedia zaplatiť nájomné a ja im neviem pomôcť, pretože máme nízky rozpočet.“

Košický magistrát podľa Šaňu rozpočet ešte znižuje, aby peniaze Rómovia neprejedli. Na sídlisku je podľa neho 99-percentná nezamestnanosť a len niekoľko desiatok Rómov si našlo prácu v U. S. Steel Košice.

České Hospodářské noviny včera napísali, že kým vlni žiadalo o azyl v Česku 129 slovenských Rómov, teraz ich za prvý polrok bolo 150, z toho 64 minulý mesiac. Český sociálnodemokratický minister vnútra František Bublan vyhlásil, že prichádzajú v dôsledku slovenskej sociálnej reformy a vo veľmi zlom zdravotnom stave. „Na Luniku žijú ľudia v neuveriteľných podmienkach,“ citujú noviny Romana Krištofa z Medzinárodnej organizácie práce, podľa ktorého Slovensko rieši svoje sociálne problémy na úkor susedov.

Slovenské ministerstvo práce nesúhlasí, že by za migráciou Rómov bola sociálna reforma. Podľa hovorca ministerstva Martina Danka práve dnešná vláda začala

riešiť problémy Rómov, ktoré však trvajú celé roky. Nová sociálna politika ich má podľa neho aktivizovať, na rozdiel od dlhodobého uplácania tejto komunity vysokými sociálnymi dávkami, ktoré len prehlbovali ich chudobu.

Aj hovorkyňa košického magistrátu Zuzana Bobriková však viní sociálnu reformu. Mesto sa vraj snaží Rómom pomáhať, no jeho možnosti sú obmedzené.

Za prvé štyri mesiace tohto roka dostal Lunik IX po 1500 korún na každého zo 4942 trvalo prihlásených obyvateľov ako podielové dane z príjmov fyzických osôb, povedala Bobriková. Za mája jún príspevok znížili na 845 korún na obyvateľa, zvyšok nadviazali na úhradu poplatkov za dodávku vody. Práve na nedoplatky za vodu dalo mesto dva milióny korún.

Ďalšie milióny platí za upratovanie, údržbu komunikácií, odvoz odpadu a nedoplatky za bývanie. Eviduje nedoplatky za 170 miliónov. Dodávka tepla počas vykurovacej sezóny bola zabezpečená len niekoľko týždňov pre dlh a nelegálne vypúšťanie teplej vody z vykurovacieho systému. Ako sa bude kúriť najbližšiu zimu, je otáznou, pretože v 690 bytoch chýba tisíc radiátorov, ktoré obyvatelia odmontovali a zrejme predali v zberných surovinách.

\*\*\*

### V Iraku už zemřelo 25 000 civilistů

Londýn - mfd (ms)-Počet civilních obětí války v Iraku a následujících nepokojů už dosáhl 25 000. Téměř dvakrát tolik lidí bylo zraněno. Vyplývá to ze studie, kterou zveřejnila londýnská organizace protiválečných aktivistů The Iraq Body Count.

„Každý den přijde v Iraku o život v průměru 34 civilistů,“ říká jeden z autorů studie John Sloboda.

Osmdesát ze sta obětí jsou dospělí muži, zbytek připadá na ženy a děti.

Nejnebezpečnějším městem je podle průzkumu Bagdád, kde přišla o život téměř polovina obětí. Druhé v žebříčku je město Fallúđa.

Nejohroženější profesí jsou policisté. Ačkoliv irácká vláda tvrdí, že převážnou většinu zabitých Iráčanů mají na svědomí teroristé, studie říká, že to není pravda. Na teroristické útoky prý připadá jen devět procent civilních obětí. Více než třetinu mrtvých civilistů má na svědomí poválečná kriminalita a s ní spojené zločiny.

Další třetina lidí zemřela během útoků spojeneckých jednotek, a to většinou na počátku invaze do května 2003.

Výzkum ukázal také velmi znepokojivý trend - počet zabitých civilistů se v posledních měsících neustále zvyšuje.

\*\*\*

### Klaus se stěhuje do vily, kde dříve byli hradní zahradníci

Praha - mfd (vdo, fry) - Za komunistů tady sídlili hradní zahradníci. Už za pár dní bude v opravené Lumbeho vile bydlet prezident Václav Klaus i s manželkou Livíí.

Od zahradnických skleníků je bude dělit nově postavená zeď.

Empírová vila, již si tady postavil pražský chirurg Karel Lumbe před 150 lety na místě bažantnice Rudolfa II., má zajímavou historii.

V roce 1925 vilu i s přilehlými pozemky koupil od Lumbeho dědiců Pražský hrad. Za komunistické éry dům chátral, dokonce uvažovali o jeho zbourání.

Po listopadu 1989 začala pomalá oprava - vila se měla proměnit v ubytovnu

pro státní návštěvy. Až loni na podzim se ji Hrad rozhodl přestavět na bydlení pro prezidenta. Opravy zatím stály 52 milionů korun.

Pro starousedlíky v ulici U Brusnice však znamená stěhování hlavy státu potíže. Manželé Ryšaví, kteří bydleli v sousedství Lumbeho vily v malém domku u Jeleního příkopu téměř 35 let, se odsud musí dokonce odstěhovat. Z bezpečnostních důvodů. „Bydlelo se nám tady moc hezky, takže je nám to trochu líto,“ říká Anna Ryšavá. „Jak se v sousední vile začalo něco hýbat, řekl jsem si, že už tu asi dlouho nevydržíme,“ dodal její manžel Alois.

Náhradní bydlení a stěhování jim obstará Správa Pražského hradu.

\*\*\*

21. 7. 2005

### Slabo zarábajúcim chce štát platiť dane

BRATISLAVA - sme/MARTIN JAROŠ-Ministerstvo financií je zatiaľ naďalej proti znižovaniu odvodov, ale pracuje na návrhu, aby ľuďom s nízkymi platmi štát platil daň namiesto toho, aby ju buď vyberal alebo vôbec nežiadal. Ten, kto pracuje za minimálnu mzdu, by tak už od januára 2006 dostával od štátu navyše zhruba 400 korún.

Ministerstvo chce začať upratovať daňový a sociálny systém. Hlavný analytik ministerstva Ľudovít Ódor si myslí, že je „politicky priechodné, aby sa zrušila dnešná odpočítateľná položka a nahradil ju daňový bonus“.

Odpočítateľná položka funguje tak, že mzda, ktorá zostane po zaplatení sociálnych a zdravotných odvodov, sa zdaňuje len od istej výšky. Preto ľudia s hrubým príjmom do 8400 korún neplatia žiadnu daň.

Pri daňovom bonuse by sa najprv zaplatila 19-percentná rovná daň z každej zarobenej koruny a vypočítaná daň by si každý bez rozdielu znížil o určitú sumu.

Minister práce Ľudovít Kaník chce naďalej presadiť priame zníženie odvodov o dve až tri percentá, no pripúšťa aj kompromis s ministerstvom financií.

Znižovanie odvodového zaťaženia je podľa niektorých ekonómov nevyhnutné, ak má ďalej rásť zamestnanosť. „Trebá zvýšiť motiváciu firiem, aby sa im oplatilo prijať aj zamestnancov s nízkymi mzdami,“ povedal riaditeľ nadácie F. A. Hayeka Martin Chren. Upozornil, že slovenské odvody sú dnes druhé najvyššie v Európe.

Hlavný ekonóm ING Bank Ján Tóth návrh ministerstva financií pochválil.

Samotné zníženie sociálnych odvodov o dve-tri percentá bez zmeny systému považuje „za najmenej rozumnú reformu“.

Ministerstvo financií pripravuje zmenu tak, aby chudobní dostali viac a bohatí nedostali menej, ale bez toho, aby utrpel štátny rozpočet. Zaplatiť by to mala samospráva, ktorej ubudne z daní z príjmov, čo si rozdeľujú obce. Podľa Ódora by však obce dostali aj tak viac peňazí, ako majú dnes.

\*\*\*

### Nezamestnanosť klesá

BRATISLAVA - sme (tv)-Vysoká nezamestnanosť je na Slovensku na ústupe. Netvrdí to len minister práce Ľudovít Kaník, ale potvrdzujú to už aj z európskeho štatistického úradu Eurostat. Podľa medzinárodných prieskumov bolo v máji u nás bez práce 15,5 % ľudí, vlni ich bolo 18 %. Podľa „Kaníkovej metódy“, ktorá berie do úvahy len počet ľudí, ktorí sa hlásia na úradoch práce, bola v júni nezamestnanosť zhruba 11 %.

\*\*\*

### Restaurants-Deli's

Dovoz potravín z Čech,  
Moravy a Slovenska

## PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ



416-504-5787  
638 QUEEN ST. W.  
TORONTO, ONT. M6J 1E4  
\* Pražské uzeniny  
\* Cukrářské výrobky  
\* Obložené chlebičky a mísy  
\* Knedlíky všeho druhu  
\* Denně čerstvá a chutná jídla



Nashbírejte si sami  
maliny, černý a červený rybíz,  
angrešt, hrášek, fazole a brambory!

Famářský trh a pekárna!  
Nacházíme se na 8100 Steeles Ave. E.  
(6 km východně od Markham Rd. - Hwy 48)

Telefon: 905/294-3275

Website: www.whittamoresfarm.com

## Čechy krásné, Čechy mé ...

Jsem si téměř jist, že v následujícím textu čtenář-krajan, který se občas nebo pravidelně vrací do Čech, nalezne informace a sdělení jemu více či méně dobře známé. Takže to vlastně může být povídání spíše pro ty, kteří setrvávají v novém domově a nebo se do původního vrací, ale mají oči pro jiné věci (nežli já). Oproti poslední návštěvě před rokem a půl, povšiml jsem si v podstatě jen těchto změn: hostince i tovary poněkud podražily a země má nového předsedu vlády. Na místě zůstala, alespoň tedy v Praze, početná knihkupectví, restaurace, divadla velkých i malých forem, jazzové bary, čajovny, literární kavárny, kina. V kostelech a koncertních sálech stále zní klasická hudba. A po veliké povodni před třemi roky nikde už není ani stopa. Následující názor, konstatování, měl bych si asi nechat na konec povídání. Ale udělám to raději hned, abych snad nezapomněl: myslím, že navzdory prohloubení propasti mezi vrstvou velmi bohatých, příslušníků střední vrstvy a těch, kterým se bezmála nedostává, myslím, že žehráni na bývalé totalitní doby je značně neoprávněné a situaci v zemi neodpovídající. A pro toho, kdo zemi pamatuje z časů dělnických presidentů plus doktora Gustava Husáka a který dnes Čechy navštěvuje, rozdíl je značný a nepřehlédnutelný. V neprospěch dělnických presidentů a doktora práv.



### Rosti Brankovsky


**Associate Broker  
Jedinečné služby**



**Pro prodej:**  
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

**Pro kupce:**  
denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

**Pracujeme v celé oblasti GTA  
Sutton Group-Bayview Realty Inc.  
416 483-8000 - direct 416 443-9268  
www.brankovsky.com \* e-mail: rosti@brankovsky.com**



oprávněný distributor českých filmů na  
videokazetách uvádí premiérové dramatický film ze  
soudního prostředí režiséra Jiřího Svobody.

### JASNOVIDEC

Třicátá léta minulého století, kdy u litoměřického soudu začíná soudní líčení s Herrmannem Steinschneiderem alias Hanussenem, mužem, který je obžalován z řady podvodů, kterých se údajně dopustil při svých jasnovideckých seancích. Nelitostný prestižní boj, který vede státní žalobce s Hanussenovým obhájcem, stejně tak, jako souboj vědeckých kapacit, které se přou o totéž, je prostrídán konkrétní reálnou "seancí" v soudní síni, která většinu přítomných šokuje nepopíratelnými schopnostmi Hanussena. Soudní líčení se protahuje, do průběhu se pokoušejí zasahovat i zvenčí - jde o tendence ovlivněné tehdejšími počínajícími otázkami nacionalistickými ale i osobními, ale nakonec padá osvobozující rozsudek. Všichni odcházejí ze soudní budovy s mnoha otázkami v mysli... Bylo to setkání s člověkem i věcmi, které se vymykají naší dennodenní praxi. Strhující příběh, vynikající obsazení a bezchybná režie.

**Hrají:** O. Pavelka, L. Hlavica, L. Topfer, R. Hrušínský, M. Vašut, J. Kanyza, I. Chýlková, L. Krbová, M. Stropnický a další.

**Podporujte legální obchod!**  
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a  
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

**VIDEO EL CANADA**  
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8  
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182  
E-mail: video.el@videoelcanada.com  
www.videoelcanada.com  
http://www.videoelcanada.com



(Distributor česky a slovensky psaných knih)  
Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.  
Nové i levné antikvariátní knihy

**O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:**  
Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742  
e-mail: cskniha@sympatico.ca web page: www.cskniha.com

Pár dnů po přiletu vydal jsem se do úřadu České správy důchodového zabezpečení, abych s konečnou platností vyřídil situaci pro sebe a svou choť, která den před mým odletem dostala vyrozumění o výši jí přiznané české penze. Bylo hezky a šel jsem ze Smíchovského nádraží do Křížové 25. pěšky. Domnívaje se, že věc mohu vyřídít s paní R. H., od níž došlo mi vždy vyrozumění a které jsem z Kanady telefonoval a sděloval termín své zamýšlené návštěvy, na místě jsem shledal, že místo s ní budu jednat s jinou osobou. Ta byla dosti nevládná a připomínala dřívější časy. Nicméně, hovořil jsem s ní klidně a uvědomoval si následující: skutečnou prací jsem k blahu republiky přispěl jen po dobu pěti let. Vystudoval jsem zdarma, ač můj plat po nástupu do zaměstnání byl v porovnání s výdělkem třeba závozníka nebo vrchního pomocníka rychlému uplatnění v novém domově. A teď (ač nejspíš jen díky vstupu ČR do EU) jsem odměněn pensí, byť nevelikou, ale malé ryby taky ryby. A navíc jsou to rybky naprosto neočekávaně získané. A tak jsem té nerudné, ač poměrně pohledné úřednici, slušně poděkoval, když jsem se poroučel.

Tentokrát byl můj *jetleg* neuvěřitelně silný, ve dvou nocích jsem spal asi dvě hodiny a to nikoli proto, že by mě k tomu nutila případná přítomnost pohledné přítelkyně. Navzdory tomu vydal jsem se sehrát pár setů tenisu na staré, ale pěkně uložené kurty klubu OÁZA, odkud je nádherný pohled na Hradčany. Kurty se nalézají na Vinohradech, nedaleko místa proslaveného mezinárodními volejbalovými turnaji - Na Smetance.

Po představení *Posla z Liptákova* v Žižkovském divadle Járy Cimrmana zašli jsme s přáteli do nedaleké restaurace s názvem *Hospoda na mýtince*. Je to rozkošná sklepní místnost s kamennou klenbou a zajímavým jídelníčkem odkazujícím na oblíbené pochoutky českého genia. Uvědomil jsem si, že podobných podniků je v Praze nespočet, a připomněl si potíže, které ve Vancouveru musí překonávat ten, kdo by chtěl pohostinství vtisknout patřičný ráz, půvab a samozřejmost. Ač navracel jsem se domů nedlouho před půlnocí, ocenil jsem opět dokonalost pražské dopravy. Ta má jen tu vadu, že provoz v ní končí krátce po půlnoci.

Ve Fišerově knihkupectví v Kaprově ulici jsem si zajistil *Deník P. Juráčka*. Tlustý špalek o více než 1,000 stránkách a ceny 499 Kč. Jsou tam dost dlouhé pasáže, které bych mohl klidně přeskochit. Jenže až neuvěřitelně se pocity autorem popisované podobají těm, které jsem sám prožíval v době svého největšího citového vzplanutí k dívce, která se stala mou ženou ... a je jí, navzdory všem kotrmelcům, na které je život bohatý, dosud...

Večer jsem s přáteli navštívil filmové představení *Příběhy obyčejného sílenství*,

dílo dnes již známého a úspěšného filmového režiséra P. Zelenky. V divadelní podobě naše vancouverské Divadlo *Za rohem* před nedávným časem právě tuto hru uvádělo. Nechápal jsem, proč filmová podoba se dost značně odlišovala od divadelní a dle mého názoru k neprospěchu věci.

U přátel sešel jsem se ze známým, kterého jsem neviděl od roku snad 1966 nebo 1967. Sotva jsem ho poznal. Nejen pro zmohutnělý objem, ale i názory, které sděloval v nastalé diskusi. Nezajímá jej minulost, ale jen těch posledních patnáct let, kdy dochází k nepořádkům mnohem horším než za předchozího režimu. Ten člověk nikdy snad nebyl to, čemu se říká skální komunist, ostatně na to ani nemá věk. Ale jak jsem ho poslouchal, nestačil jsem se divit. Dlouho neopravený chodník za dnešního režimu v místě jeho bydliště byl jeho stále opakovaným argumentem. Devastace způsobená 40 lety pokusu o socialismus, jež učinila paskvillem to co hlásala (že umožní lidem lepší život ba doslova ráj na zemi) nijak valně jej nezajímala. Takže jsem měl možnost setkat se s jedním člověkem z těch, kteří s lítostí vzpomínají na ona početná a značně zmaršená léta.

Na olšanském hřbitově, když jsem zasazoval květinu do hlíny hrobu prarodičů a rodičů, stejně jako při poslední návštěvě toho místa pomyslel jsem na jedinou jistotu a nevyhnutelnost člověka a tedy i na svůj osud. Napadlo mě, kolik asi času od té chvíle ještě uplyne. A zmocnil se mě smutek ze značné pravděpodobnosti, že moje pozůstatky nespočinou na tomto místě, ale daleko, velmi daleko odtud.

Po hodování s přáteli v jedné příjemné vinnohradské restauraci odjeli jsme do Strašnic na prohlídku bytu, který zakoupil jeden z nich spolu se svou choť, úspěšný a schopný architekt, můj známý, ve Strašnicích. Nalézá se v 5. patře a je z něj výhled na okraj města. Cena 2.8 milionů. Jeho choť pravila, že dneska nemá cenu mít peníze v bance. Měla pravdu. A tohle už je myslím třetí jejich byt, který koupili na investici. V něm donedávna bydlel profesionální hokejista za 20,000 nájemného měsíčně. Já si ale vzpomněl na naše investice stejného typu před lety ve Vancouveru s výsledky sotva velice radostnými a nemohl se dočkat, až budu na vernisáži výstavy několika umělců v Mánese. Ačkoliv vernisáž byla jen pro zvané, když jsem tam konečně dorazil, nikdo na mně žádnou pozvánku nechtěl. Zaštilil jsem se jménem básníka Ivo Vodsedařka. Kdysi jsem byl na sešlosti Klubu balonového létání, jehož on je klíčovou figurou ba zakladatelem a pak před lety v jejich bytě v Ulici 28.října. Výstava byla instalována v přízemí a suterénu Mánese a dostavilo se neuvěřitelné množství lidí. To spolu s vedrem možná způsobilo, že se mi líbila jen menší část vystavených děl. Ale vína bylo dostatek a nebylo špatné.

Výlet do Černošic, příjemné obce



nedaleko Prahy (zpáteční lístek 29 Kč, pro důchodce s patřičnou průkazkou 14 Kč) kde jsem kdysi strávil dost času ve společnosti přítele V.Š. Měli v obci hezkou vilu. Jsem si jist, že jsem jí i po těch mnoha letech našel. Přítel V.Š. už v roce 1967 odjel do Itálie a od té doby nemám o něm žádnou zprávu. V den návštěvy uviděl jsem na dveřích vily ceduličku *Willkommen*. Po včerejším dešti byla Berounka hnědá jako ranní káva ...

Už neexistují ony vagóny, do kterých se nastupovalo po schůdkách značně od sebe vzdálených a sedadla třetí třídy byla tvrdými lavicemi. Dnes mají vagóny mnohdy dvě podlaží, sedí se v nich pohodlně a vlaky, jak se mi zdálo jezdí přesně na čas. A přece mě tahle změna k lepšímu bezmála zamrzela.

Vyjel jsem si do Luhačovic, kde jsem byl naposledy jako šestiletý s rodiči. Nepamatoval jsem si vůbec nic. Autobus mne vezl rovinatou krajinou, ale ta v blízkém okolí lázeňského místa dostala nádherný a příjemně kopcovitý ráz. Město se nalézá v údolí obklopeném sytě zelenými lesy a má typický rys městečka lázeňského. V době mé návštěvy (konec května) zde bylo málo hostů a kolonáda byla kolem sedmé hodiny večerní bezmála opuštěná. Možné vysvětlení: snad příležitost jezdit dnes kamkoli do světa za přijatelné ceny, zatímco ceny v Luhačovicích značně se v poslední době zvýšily.

Viděl jsem v Praze tři divadelní představení: *Ucile* (známý rakouský autor Bernhart), hlavní představitelka D. Kolářová za svoji roli dostala cenu *Thálie*, ale režie A. Goldflama mne nijak nezaujala. Zato pak hra vancouverského autora M. Panyche *Tetička a já* s V. Postráneckým a L. Švormovou byla krásným zážitkem a už se těším, až se oba herci objeví v té inscenaci po provedení v torontském Novém divadle v únoru příštího roku i ve Vancouveru. Ještě více ale se mi líbila hra *Smíšené (po)city* s P. Kostkou a J. Hlaváčovou v hlavních rolích (režie L. Munzar). Pro každého, kdo bude mít v Praze možnost hru v *Divadle R. Brzobohatého* vidět, vše doporučuji.

Místo, kde jsem díky dobrotě přátel bydlel, nalézá se nedaleko Pražské tržnice (dříve holešovická jatka). Nespočet krámků obhospodařovaných ve značné síle Vietnamci nabízí zboží kvalitní a o něco levnější než ve standardních obchodech, stejně jako klump všeho druhu. Ale i tam nalézají se

dva obchody s jídlem a ani ty nijak si nezadají s naší *Safewayí* nebo podniky multimilionáře J. Pattisona *Save on Food*. A v obchodě Bowmath, něco na způsob Rothova železářství nebo vancouverského *Rony* k dostání je zboží ve výběru bohatším než tady.

Vlakem jsem si vyjel do Kutné Hory. Chrám Sv. Barbory stojí věru za vidění. Fascinovala mě hlavně okna, neuvěřitelná to nádhera. Stejně jako značně vysoká klenba. Stavba začala koncem čtrnáctého století a byla dokončena v šestnáctém století. Trvání tedy kratší, než o jakém bych se dohadoval při pohledu na tu architektonickou krásu a v úvahu máje onu dobu bez mamutích stavebních strojů. Za návštěvu rozhodně stojí bývalé stříbrné doly, kde dolování se skončilo v 16. století a průvodkyně informovala, že do té doby bylo vytěženo 2500 tun stříbra. Prohlídka dolů, sahající než do hloubky 22 metrů, zatímco v době provozu horníci se vyskytovali v hloubce až 600 metrů (dle jistých zdrojů to byl tehdy snad nejhlubší důl v Evropě), naplnila mne spokojeností v tom smyslu, že nejsem horník a nežiji v té době. Dle dnešních parametrů péče o pracujícího člověka měl by mít horník, kutající kladivem stříbrnou rudu za tehdejších podmínek, plat alespoň tisíc kanadských dolarů za hodinu. Tito pracovníci se prý dožívali věku 35 let. V nepatrném množství odhalených a dostupných štol odřel jsem si batoh a nebýt helmy, která nám byla zapůjčena, rozbil bych si jistě lebku. Celá ta zajímavá prohlídka je umožněna teprve od roku 1966.

Zpět do Prahy. Nic netrvá věčně a tedy ani můj pobyt. Na ruzyňském letišti je dnes pasová kontrola dvojí: pro cestující z členských zemí EU a i pro ty ostatní. Těm je třeba o něco déle čekat. EU obyvatelům posun pasovou kontrolou jde jak na drátku.

Musím znovu konstatovat, stejně jako při kratičké reportáži o cestování na jiná místa uvedené již dříve v tomto Satellitu, že ona příjemně vzrušující aura obestírající povolání letušek se asi definitivně rozplynula. Ty, které se vyskytovaly na použitých letadlech British Airways, až na nepatrné výjimky opět značně se lišily od oněch kdysi zcela opravňující jistoty, že co letuška, to bytost probouzející obdiv a touhu, byť samozřejmě neopětovanou...

Vladimír Čícha-Vancouver

\*\*\*

## PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE



Z nedávné výstavy v Praze

**MARIA GABÁNKOVÁ**

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

[www.paintinggalleries.net](http://www.paintinggalleries.net)

e-mail: [gabankova@paintinggalleries.net](mailto:gabankova@paintinggalleries.net)

## Slovenské pivo ZLATÝ BAŽANT je opět k dostání v *Liquor Stores*



Jestliže ho nemají v místním obchodě, požadujte od manažera produkt, který má číslo 536789

## MONARCH GENERAL CONTRACTING

EXTERIOR INSULATING WALL SYSTEMS

ARCHITECTURAL DECORATIVE DESIGNS  
JEWELL STONE-NEW FORM OF INTERIOR STUCCO WALL FINISH  
ALSO

DRYWALL BOARDING & TAPING  
STONE DECORATION, RECLAIMED STONE,  
GARDEN DECORATIONS, INTERLOCK DRIVEWAY  
CONCRETE FINISHING, NATURAL STONE & MUCH MORE

CALL NOW FOR FREE ESTIMATE!!!!

(905) 208 1934

(416) 846 27 07 OR (416) 899 2161

EMAIL : [Monarch\\_gc@yahoo.ca](mailto:Monarch_gc@yahoo.ca)

# SLOVAKOTOUR

**Letní slevy do celé Evropy!**

**Zavolejte si o nejlepší ceny!**

Praha, Brno, Ostrava, Bratislava, Košice, Vídeň, Budapešť, Berlín  
a další destinace



E-mail: [travel@slovakotour.com](mailto:travel@slovakotour.com)

644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4

Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,

(416) 504-7383, 1-800-477-3461

Fax: (416) 867-8657



## Jak přežít ve slovenské divočině?

Slovenské hory jsou rozsáhlé, hluboké a čarokrásné. Jejich štíty sice nedosahují výšek alpských velikánů a ledovce, po kterých zůstaly jen zaretušované stopy, nehrozí svými zákeřnými trhlinami, přesto mají tyto hory něco, co v Alpách nenajdeme. Znajít to horší turisté, trampové, městští sběrači hub a borůvek i lázeňští pacienti ze svých lesních procházek. Znajít to i lidé místní. Zkrátka ke slovenským horám jaksi už patří jisté šimráni v zádech, nejistota kradmých pohledů a úlevné návraty do ochranného lůna civilizace.

Ano, právě zde člověk prožívá onu odvážnou zkušenost, se kterou se museli běžně vyrovnávat naši předkové od svého prvopočátku až do doby relativně nedávné. Totiž s vědomím, že v přírodě nejsou absolutními pány. A to je v současné střední Evropě fakt zcela výjimečný. Řeč je pochopitelně o medvědu.

Možnost setkání s největší evropskou šelmou je vzrušující. Vlastní setkání lze pak zajistit navíc označit za jedinečný adrenalinový zážitek. Ale protože, jak již řečeno, v tomto prostředí nejsme těmi všemocnými vládci my, nemusí jít vždy o vzrušení a zážitek dle našich představ. Historek o takovýchto střetnutích dvou velkých všežravců tváří v tvář panuje přespočet. Chcete-li si je oživit či obohatit jejich rejstřík, doporučuji zavítat před nástupem na horský chodník do nějaké té krčmy dole v údolí. Místní štamgasti rádi poslouží.

Zvláště potěší příběhy o hladových šelmách specializovaných na chudáky turisty, na které si již dlouho před začátkem sezóny dělají laskominy a které dokáží s obratností leoparda stahovat i z nejvyšších větví stromů. Budou-li však tito lidoví vypravěči milosrdní, vždy nakonec, po všech těch hrůzostrašných hororech, dodají, že na Slovensku ještě žádný medvěd nikoho dočista nezabil. Po pár skleničkách borovičky to může být i docela přijatelná útěcha.

Ale jak se opravdu zachovat, potkáte-li svého „maca“?

Záleží samozřejmě na okolnostech. Příkladem může být i životní zážitek mého přítele Ládi z Pyšného sedla. Tajemný noční návštěvník mu nejprve jemně drápy otestoval stěny jeho single stanu, když nebyl pozván, dovolil si „vlastnoručně“ vyrobeným otvorem představit svoji ochlupenou tlapu. Milý přítel bleskově pochopil. A pak již to šlo ráz na ráz. Novým otvorem putovaly k neznámému nakrájená kolečka značkového salámu, narychlo otevřené konzervy, sušenky všeho druhu i, jako vrcholný desert, sladoučká čokoláda. Ráno připomínalo okolí Láďova dočasného přibytí menší smetiště. A jemu samotnému, vyčerpanému fyzicky, psychicky i materiálně nezbylo nic jiného než spěšně sbalit a obrátit k domovu.

Takové chování, kdy hlavní aktér, vědom si své síly a převahy, si bere podle své chuti a potřeb není nám lidem nikterak vzdálené. Nočnímu lupiči však nelze nepřiznat i jistou dávku korektnosti, ba snad až džentlmenství. Ale na to nesmíme samozřejmě spoléhat. Mezi medvědy, tak jako i mezi lidskými šelmami nikdy přesně nevíte, na koho natrefíte.

Obecně při blízkém kontaktu s medvědem platí neutíkat, nepokoušet se měřit si s ním své síly, nedívat se mu přímo do očí, ale naopak nabídnout mu coby zástupnou oběť svůj drahocenný baťoh se vším všudy a pomalu, zvolna vyklízet bojiště. Časté bývá doporučení sehrát vrcholnou hereckou roli, roli mrtvého brouka. S odměnou v podobě Oskara však raději nepočítejme.

Inspirující je i údajná praxe místních polovníků, kteří prý ponechávají na ulovené zvěři, jež nemohou ihned odtransportovat, použitou nábojnici. Že by se pach střelného prachu dal využít i k ochraně bezbranných turistů?

Závěrem prozradím jednu, zcela čerstvou radu, kterou mi nezištně poskytl věhlasný chatár Ďuro z útulné útulně pod Chabencem: „To sa musíš takto postaviť,“ rozkročil se a vystřelil ruce úhlopříčně ke stropu svého obydlí, „ako že si veľký chlap a mohutne zarevať.“

Načež se ozvalo mocné „ÚÚÁÁÁHRRR!!“ a chata se otřásla jako při náporu celého tuctu medvědů. I Ďurova visáž byla impozantní. Zvířené vlasy mu coby bujará hříva statného samce divoce vlály a planoucí oči svítily jako dva policejní reflektory. Avšak zdaleka ne každý se může pochlubit takovýmto dominantním vzezřením. Snad i proto chatár, a nyní i můj nový přítel Ďuro, stejně energicky dodal: „No a keď to nepomôže, musíš sa celkom jednoducho posrať. - Jo, jednoducho posrať. Medveď ťa oňuchá a odíde,“ a jeho temperamentně gestikulující ruce klesly, představující závěrečnou tečku, bezvládně k tělu. Už nebylo co dodat.

Zíral jsem na něj jako ve vytržení a až po chvíli mi došlo, že tato poslední rada, na rozdíl od všech těch předešlých, nemá fakt chybu. Už jen proto, že se na ni netřeba vůbec, ale vůbec připravovat.

S využitím vlastních letošních zkušeností

mirek petr

## Karlovy Vary

možnost pronájmu pokoje s moderním prislouženstvím blízko lazeňské čtvrti, \$17 za osobu a za den. Pro více informací volejte, prosím: 011 420 353 951 122. Reference možná.

1522-14



**TATRA TRAVEL INC.**

827A Bloor St. W.  
Toronto, ON M6G 1M1

**Vám ponúka**  
cestovanie do celého sveta  
Spolahlivo vybavíme  
letenky, pozvanie,  
poistenie, nájom auta  
preklady  
**Volejte**  
Annu Zapletalovou  
**Tel.: (416) 537-7698**

## Výhodné letenky do Čech a na Slovensko

Jarní výprodej

Praha, Ostrava, Bratislava, Košice

Možnost zakoupit lístky do dalších evropských měst

**Letní dovolené**

Ont. Reg. # 2631380

# NITRA TRAVEL

E-mail: [nitratravel@yahoo.ca](mailto:nitratravel@yahoo.ca)

(416) 504-3800 \* 1-800-825-7577 \* Fax: (416) 504-8186

662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

*Royal Travel*

1470 Hurontario St. Suite 101  
Mississauga, Ontario L5G 3H4

**Letenky do Prahy, Ostravy a Bratislavy  
dovolenou v Evropě,  
Karibských ostrovech  
a vlastní túry**

Volejte Stánu

905/274-2597

1-800-577-5917

Fax: 905/274-2599

E-mail:

[royaltravel@on.aibn.com](mailto:royaltravel@on.aibn.com)

[www.royal-travel.net](http://www.royal-travel.net)



## Jak přežít blahobyt

Když jsem zavolaal Georgovi, redaktoru místních novin, že napíšu serii úvah na téma *Jak vydržet blahobyt*, byl velmi skeptický. Vylíčil jsem mu, že materiální blahobyt je dřina a přitom jsem navrhnul, že mu zaplatím snídani jestli mne vyslechne v mé oblíbené hospůdce *Knihy a fazole*, zítra v osm.

Usadil jsem se tam před osmou, objednal snídani pro dva, abychom se nezdržovali čtením jídelního lístku a čekal. George je „můj“ šéfredaktor, protože mi kdysi otisknul jarem prodchnutý článek, jak se vrátily husy na jezero a odmítl tučet jiných; navíc jsme sousedi ulici s fotbalovým jménem Wembley.

Přišel notně upocený s čtvrt hodinovým zpožděním, místo omluvy proklel pomalou dopravu a katastrofální nedostatek míst k parkování v okolí hospůdky. Když si všimnul, že mám tenisky na nohách a batůžek na židli, řekl, že si to umím zařídit líp než jiní, ale jestli se nebojím, že mne někdo okrade. Řekl jsem, že tudy chodím už dvacet let a nikdy mne nikdo neoslovil ani neokradl, čemuž George nevěřil.

Číšník nám přinesl sklenice oranžády a hrnky na kafe. George odstrčil sklenici se šťávou z floridských pomerančů se slovy, že je to plné pesticidů, které on nepije.

Číšník z konvice nalil kafe, a George řekl, že kafe nepije, aby nedostal rakovinu žaludku a vytáhnul z kapsy saka plastickou láhev pramenité vody značky *Fina*.

Číšník zaprotěstoval, že není správné si přinést do hospůdky vlastní nápoje a já řekl číšníkovi, ať přinese hostu láhev vody a připiše ji na účet, což udělal, George mi přistrčil lahev k očím a zvolal, to je ta nejhorší voda, zatímco moje *Fina* je minimálně ionizována a obohacena fluorem, aby se nekazily zuby.

Číšník přinesl ták se snídání pro dva: nasevíroval misky s kukuřičnou kaší, a George se poděsil, jak to můžu jíst, že kukuřice má zdraví škodlivý obsah škrobu, který zatěžuje funkci jater. Při pohledu na talíře opekané slaniny s vejci a brambůrkami George zakvílel, že taková dávka cholesterolu by ho zabila a cucal svoji vodu.

Jedl jsem chutnou snídani, kterou mi George kořenil zkazkami o infarktech a mrtvicích mezi jeho známými, kteří, jak řekl, jsou určitě mladší než jsem já.

Po jídle mi číšník dolil kafe, seděli jsme venku ve stínu javoru, a já si požitekársky zapálil cigaretu, kterou mi George pokazil výkladem o exhalacích a kvalitě vzduchu, který se už nedá dýchat leda přes filtr. Zjevně ho moje blažené bafání iritovalo a vyprávěl mi o situaci, při které byl svědkem, že jeho známý si zapálil cigaretu a přišla k němu nějaká ženská a špláchla mu do tváře plnou sklenici piva.

„Když se dostavila policie,“ vyprávěl mi George, „tak ta ženská tvrdila, že chtěla toho člověka uhasit, protože mu z kořeněného jídla zjevně vzplála huba a šel kouř z nosu i z úst.“

Mezi bafy z cigarety jsem ječel smíchem, protože zbožňuji anti-kuřácké řeči při kouření, zvláště od bývalých kuřáků, kteří kromě vypravěčského umění, kterým George oplývá, vkládají do slov svou závist, protože si taky chtějí zapálit.

Číšník se optal, zda ještě cosi chceme, obraceje se významně jen na mne, a George mu přikázal, aby tu nesnědenou snídani hodil do krabice pro psa.

Číšník se podivil, že jídlo, které on sám nejí, dáva svému psovi, a George řekl, že ten jeho parchant dobrman sežere s gustem všechno a že ty drahé psí konzervy hrozně lezou do peněz.

Nabíral jsem dech, abych začal svůj výklad na téma *Jak se zachránit před blahobytem*, ale George se zvednul ze židle, že musí v

devět k zubaři, protože ho včera rozbolel zub.

Zaskočen ve svém úmyslu, vylíčit Georgovi svůj vznešený cíl, jsem vyblebtl, že přece pije vodu *Fina* obohacenou fluorem.

„Tu jsem začal pít, když mne zub rozbolel, abych zapíjel prášky proti bolesti,“ řekl George a spěchal ke svému autu bez dlouhého loučení, a že se sejdem příští týden.

„A kde máš toho svého zubaře?“ volal jsem za Georgem.

V doktorské budově, volal George, a ukázal na prosklený palác v dohledu asi 200 metrů, nastartoval auto a odjel hledat parkoviště o 200 metrů dál.

Dobře vím, že návštěva u zubaře napne a vystraší každého a že v takovém okamžiku moje mudrování, jak se má člověk zachránit před blahobytem či aspoň ochránit před ním, aby nezblblnuplně nepadá na úrodnou půdu. V případě George jsem asi přišel s křížkem po funuse.

Ros Firla - Sudbury

\*\*\*

Speciální nabídky

# Web Fares

Nejnižší ceny letenek  
navštivte naše webové stránky

New ON-LINE booking



[www.czechairlines.com](http://www.czechairlines.com)



New York  
1350 Avenue of the  
Americas, New York,  
NY 10019-4702

(800) 223-2365  
[nyc@czechairlines.com](mailto:nyc@czechairlines.com)

Toronto  
401 Bay Street, Suite  
1510, Toronto,  
Ontario M5H 2Y4

(416) 363-3175  
[yto@czechairlines.com](mailto:yto@czechairlines.com)  
CALL CENTRE:  
1-866-293-8702

Montreal  
2020 Rue Université,  
Ste. 2210, Montreal,  
Quebec H3A 2A5

(514) 844-4200  
[ymq@czechairlines.com](mailto:ymq@czechairlines.com)  
CALL CENTRE:  
1-866-293-8702

REMOSKA



portable oven;  
find what it can do for you...

call Pavel Zeman

Information: 1-866-850-3462

e-mail: [info@remoska.ca](mailto:info@remoska.ca)

website: [www.remoska.ca](http://www.remoska.ca)

## Internet

### Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.  
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

[www.satellite1-416.com](http://www.satellite1-416.com)

[www.zpravy.org](http://www.zpravy.org)

[www.zpravy.ca](http://www.zpravy.ca)

Minulé číslo můžete nalézt v PDF:

[www.13.zpravy.ca](http://www.13.zpravy.ca)

nebo

[www.13.satellite1-416.com](http://www.13.satellite1-416.com)

\*\*\*

### Kalendář

Co se připravuje  
v krajské komunitě v Kanadě  
[www.kalendar.satellite1-416.com](http://www.kalendar.satellite1-416.com)

## Po skončení největšího tenisového turnaje Londýnem tekla krev Wimbledon byl opět světový

Nejstarší, největší a nejslavnější. Přesně takový je v londýnském předměstí Wimbledonu populární tenisový turnaj, jehož historie se začala psát už v roce 1877 a který je tradičně považován za mistrovství světa tohoto lukrativního sportovního odvětví. A ani letos se na londýnské trávě, která je obvyklým hracím povrchem Wimbledonu, při němž se mezi jeho účastníky rozděluje neuvěřitelná finanční dotace deseti miliónů a osmdesáti pěti tisíc britských liber, český tenis neztratil.

**Pevné základy českého tenisu**  
Třebaže už nemá hvězdy typu Lendla, Mandlíkové, Novotné či Kordy z posledních let. Za to však stojí na pevných základech. Ještě nikdy se totiž nestalo, aby se do prvních kol wimbledonských dvouher dostalo dvacet českých tenistů - devět mužů a jedenáct žen! Přitom deset z nich prošlo do druhého kola a čtyři - Jiří Novák, Tomáš Berdych, Nicole Pietrangeli a Květa Peschkeová do kola třetího. Zklamáním byla pouze ve druhém kole třisetová prohra aktuálně nejvýše postaveného Čecha na světovém žebříčku ATP Radka Štěpánka s 18letým britským objevem Andyem Murrayem.

**Český krůček od čtvrtfinále**  
Naopak zcela nečekaně to z reprezentantů České republiky dotáhla nejvýše 30letá Květa Peschkeová, kterou tenisoví příznivci dříve znali pod dívčím jménem Hrdličková. Tenistce provdané za svého německého trenéra Torstena Peschkeho v souboji čtvrtého kola chyběl k postupu do čtvrtfinále milimetrový krůček, ale dva neproměněné mečboly proti Rusce Petrovové ji zlomily. Po těsné prohře zdůraznila: „Příště bych chtěla být ve Wimbledonu ještě lepší a v koncovce určitě už nebudu tolik riskovat jako dneska.“ Prezident Českého tenisového svazu Ivo Kaderka zase tvrdil: „Systematickou prací se nám podařilo, že máme širokou hráčskou základnu jako málokterá země ve světovém tenise. Nepotřebujeme pořádat miliónové turnaje mužů ATP ani žen WTA, v nichž by se předváděli dva naši zástupci. Za to máme síť soutěží a tréninkových středisek, ve kterých nám rostou desítky talentovaných hráčů a hráček.“

**Vzpomínka na zastřelenou sestru**  
Z nejvyšších poct se letos ve Wimbledonu radovaly USA a Švýcarsko. Mezi ženami byla nejúspěšnější Williamsová, ale nikoliv ta, od které by se to čekalo. Venus Williamsová nejdříve pomstila svou favorizovanou a o rok mladší sestru Serenu, když vyřadila její senzační přemožitelku už z druhého kola další

Američanku Craybasovou. A pak už vyšplhala, ale až jako čtrnáctá nasazená hráčka v turnaji, přes Francouzku Piercovou, loňskou wimbledonskou královnu Rusku Šarapovovou a momentálně první světovou hráčku, americkou krajanu Davenportovou, na nejvyšší vrchol. Když bezprostředně po skončeném finále s Davenportovou, které trvalo dvě a tři čtvrtě hodiny a bylo nejdelší v celé wimbledonské historii, Venus bujaře skákala, paksí klekla, začala plakat a zase se smát, věděla proč! „Jsem vděčná za každý nový den, kdy se probudím a vyjde slunce. Když jsem tady ve Wimbledonu naposledy v roce 2001 vyhrála, byla se mnou i starší sestra Yetunde. Vařila mně a obě jsme se při tom moc nasmáli. Ale o několik týdnů později byla Yetunde v Los Angeles zastřelena, když si vyřizovali své účty drogoví mafiáni!“

**Federer jako pihovatý Laver?**  
Švýcar Roger Federer takové starosti neměl. I když vyhrál Wimbledon potřetí stejně jako Venus Williamsová. Ale on potřetí za sebou, tedy hatrickem a jeho finále s Američanem Andyem Roddickem bylo naopak jedno z nejrychlejších v historii. Však také poražený Roddick konstatoval: „Když má Federer svůj den, tak ho na trávě nemůže porazit nikdo.“ Ovšem Federerův trenér, kdysi vynikající Australan Tony Roche, zůstal při zemi: „Máme pořád na čem pracovat. Tenisový génius byl jen jeden a to Rod Laver.“ Právě s legendárním pihovatým a dnes 66letým Australanem Laverem experti Federera srovnávají. A předpovídají, že by Federer stejně jako on mohl získat Grand Slam, tedy v jednom roce vyhrát všechny čtyři grandslamové turnaje - Australian Open v Melbourne, French Open v Paříži, Wimbledon i US Open ve Flushing Meadow. Laverovi se to podařilo v letech 1962 a 1969.

**Oslavy se změnilly v tragédii**  
Letošní Wimbledon však plně žil i jinou událostí. Ohromnou touhou Londýna po pořádání olympijských her v roce 2012. A

dva dny po skončení turnaje o tom v Singapuru Mezinárodní olympijský výbor skutečně rozhodl! V Londýně se říkalo, že i proto, že ve finálovém kole proti mírně favorizované Paříži dali Londýnu hlasy také zástupci Madridu, kteří ve volební bitvě vypadli už dříve. Ale měli právě od Britů slíbeno, že v nejbližších volbách na nového předsedu MOV bude podpořen jejich španělský kandidát, kterým je syn bývalého dlouholetého předsedy MOV Juana Antonie Samaranche... Velkolepé londýnské oslavy však bohužel netrvaly ani čtyřadvacet hodin. Už ve čtvrtek 7. července 2005 v dopoledních hodinách je vystřídala brutální vlna teroristických výbuchů, při kterých v londýnských ulicích a podzemí metra zahynuly desítky lidí a stovky byly těžce raněny! Londýn se teď teroristů děsí daleko více než dříve. A to i z hlediska organizování sportovních soutěží. Třeba i příštího Wimbledonu...

**Pro Satellite**  
**JAROSLAV KIRCHNER, Londýn**

\*\*\*

### Úvod potešil třeplivú Nitru a nechamtivú Inter

Štyri zápasy úvodu futbalového corgoňligového ročníka 2005/2006 priniesli hneď tri nečakané výsledky. Smutní boli domáci. Majster z Petržalky prehral s Trnavou 0:2, ambiciózný Ružomberok podľahol bratislavskému Interu 1:2. Vicemajstra zo Žiliny vyškolila Nitra, vyhrala na jeho ihrisku 5:2. Najpozoruhodnejší je posledný výsledok. Označiť "Nitričku" za nováčika je nezmysel, hoci sa klub dostal medzi elitu najvyššej súťaže po päťročnom pôsobení v druhej lige. Nitra je staronový účastník, ktorý vždy prinášal do súťaže svieži vietor a čerstvú krv. Zbyvajúce výsledky: Ružomberok - Inter 1:2 (1:0) Góly: 28. Nezmar - 75. a 89. Halenár prvý z pok. kopu. Dukla B. Bystrica - AS Trenčín 2:0 (1:0) Góly: 13. a 53. Semeník.

**1. predkolo futbalovej Ligy majstrov 2005/2006:**

**Artmedia Bratislava - Kairat Alma-Ata 4:1 po predĺžení (2:0, 1:0)**

Prvý zápas 0:2, postupuje Artmedia Góly: 21. Borbély, 52. Tchuř, 94. J. Kozák (z pok. kopu), 120.+ P. Staňo - 91. Bogomolov, ŽK: 100. Borbély - 63. Arťomov, 94. Sosnovskij, rozhodovali: Šmolik - Dupanov, Savitski (všetci Biel.), 2895 divákov. Hráno v Senci V normálnom čase zvíťazila Artmedia 2:0 a predĺžovalo sa. V predĺžení sa rozpútal vabank, pri ktorom domáci utrpeli krutý knokaut hneď v prvej minúte. Debnár neprerušil útočnú akciu Kajratu na ľavej strane, krížna lopta sa dostala k striedajúcemu Bogomolovovi, ktorý po zemi prestrelil Čobeja. V štvrtej minúte predĺženia sa však Petržalka vrátila do hry. Po ruke Sosnovského v šestnástke bezpečne premenil jedenástku Kozák. Keď sa zdalo, že petržalský sen o prieniku do futbalovej Európy sa utopí v seneckých jazerách, Fodrekov center našiel Staňovu hlavu a v poslednej minúte predĺženia padol životný gól strelca i klubu. Slovenskí praznizivci sa môžu tešiť na súboje so škótskym Celticom Glasgow. Domáci duel by mala Petržalka odohrať na Tehelnom poli v Bratislave.

\*\*\*

### Pražský maratón očima Kanadana

Pražský mezinárodní maratón je jedním z nejmezinárodnějších maratónů na světě, protože dvě třetiny závodníků pochází z 55 zemí. Bylo to ideální místo pro můj čtvrtý maratón a první mimo Kanadu. Letošní 42,2 km dlouhý závod se konal 22. května a připravoval jsem se na něj pět měsíců. Patří mezi sedm nejrychlejších, ale hlavně je jedním z nejkrásnějších.

Po přímém letu z Toronta do Prahy, jsem měl dva dny na aklimatizaci. Bylo snadné nalézt v dolní části Václavského náměstí stan, kde jsem se mohl zaregistrovat. Obdržel jsem balíček, který obsahoval tašku se suvenýry, tričko, závodní číslo a komputrový čip, který se přidělá na botu a slouží k měření času po celé trati. Měl jsem ještě čas na lehčí trénink, ale překvapilo mě, jak je Praha kopcovitá. Příjemný byl obzvláště ranní trénink, kdy je město ještě tiché. V den závodu však klid zmizel a Staroměstské náměstí a přilehlé úzké uličky se zaplnily 4646 běžci. Zde byl také stan na převléknutí a úschovna.

Na štěstí bylo dobré počasí, ale přesto jsme byli překvapeni větrnými uličkami starého města. Konečně v 9 hodin ráno závod začal. Několik okruhů přes střed města, pak přes Vršovice podél řeky do Bráníka. Návrat zpět a přes Palackého most následoval dlouhý běh na Smíchov a Barrandov. Občerstvení s vodou a dalšími nápoji bylo každých pět kilometrů. Jelikož začínalo být horko a vlhko, museli jsme zvolnit tempo a stále častěji pít studenou vodu. Chtěl jsem zaběhnout maratón pod čtyři hodiny. Na štěstí Pražský maratón má i své běžce, kteří udávají tempo. Jsou to zkušení závodníci, kteří měli za úkol držet tempo pro ty, kteří chtěli dosáhnout času okolo 3:00, 3:30, 4:00 a 4:30 hodiny. Přidržel jsem se čtyřhodinového běžce, ale ten nezpomaloval u občerstvovacích stanic. Na štěstí běh podél řeky byl po rovině. Posledních pár kilometrů bylo skutečně tvrdých. V tu chvíli pomohlo povzbuzování diváků. Konečně jsme se přes Karlův most dostali kolem 12:30 na pětikilometrový okruh, který vedl k cíli na Staroměstské náměstí. Čtyřhodinový běžec splnil poslání a pomohl mi doběhnout pod čtyři hodiny. Pro mne to byl dobrý čas, ale vítěz Matebo Cheptot z Keni dosáhl dvou hodin a deseti minut, před dalším závodníkem ze stejné země. První tři v cíli si stěžovali na vysokou teplotu 19°C a 70% vlhkost během závodu. Českým mistrem se stal Jan Bláha, který skončil celkově šestým časem 2:17:59. Byl zároveň prvním Evropanem, který doběhl do cíle.

Teď konečně mohly začít mé prázdniny. Měl jsem ještě týden na to vidět Prahu a chodit po krásném historickém městě. Je tu skutečně hodně pamětihodností a mohl jsem chodit po městě dlouhé hodiny, protože jsem byl v dobré kondici. Chtěl bych poděkovat Praze za organizaci tak skvělého závodu.

**Peter Webster - Toronto**

## SOKOLSKÉ LETNÍ HRY SE ZÁVODY V LEHKÉ ATLETICE

se konají v sobotu **6. srpna 2005**

opět na hřišti školy v St. Jacobs, Ontario.  
Závody jsou, jako obvykle, otevřené všem,  
členům i nečlenům Sokola,  
všichni, od 5 do 75 let (i dříve narození)  
jsou k účasti srdečně zváni.

Soutěží se v běhu na krátké tratě (60 m a 100 m), ve skoku vysokém, skoku dalekém, vrhu koulí, hodu míčkem (děti), v terénním běhu dětí na 200 m a dospělých na 2 km a 4 km.

**Časový rozvrh** (může být upraven podle počtu účastníků):

09:30 hod. zápis závodníků  
10:00 hod. zahájení závodů  
17:00 hod. ukončení závodů

18:30 hod. vyhlášení výsledků, volná zábava na zahradě J. Kargerova

**K prodeji: na rožni opékané buřty s chlebem nebo houskou  
(nápoje si, prosím, přivezte).**

Přijďte do malebné vesničky St. Jacobs, přivezte s sebou své přátele a pobavte se s námi!

